

KALASADAMAS EESTI DISAINIMAJAS KÄIB reede õhtul vilgas tööelu, kui ma astun sisse tekstiilidisainer Monika Järgi stuudiosse, mida ta teiste disaineritega jagab. Väsimusest ei paista märkigi, otse vastupidi. Monika pakatab energias ja entusiasmist, mis paistab silma ka tema töödest, tegemistest.

Põhirõhk ettevõtte arendamisel

Monika armastab aktiivselt tekstiiliga seotud ettevõtmistes kaasa lüüa. Ta on olnud näiteks Tartu Kõrgema Kunstikooli õppejõud, Eesti Tekstiilikunstnike Liidu juht, festivali Disainiöö üks algatajatest, *workshop*'ide ja näituste korraldaja ning ka ettevõtja. Et ta enda sõnul aga hunt Kriimsilmana kõike maksimaalse energiaga teha ei jõua, siis on ta viimaste aastate jooksul keskendunud peamiselt oma toodete ja firma arendamisele, et kunagi unistus täita ja välisturget vallutama asuda.

“Ühel hetkel ma lihtsalt otsustasin, et kui ma oma ettevõttesse rohkem ei panusta, siis see ka edasi ei arene. Nii ma jätsingi kõrvale tegevused, mis otseselt ettevõttega seotud ei olnud. See on ennast kuhjaga ära tasunud,” lausus ta.

Sellest annab tunnistust mullu Monika vaibakollektsiooni Pohl ja sisustustekstiilide kollektsiooni Fly valimine Eesti Disainiauhinna Bruno nominentideks, kusjuures Fly ning vaibatootja Narma kollektsioon Unlimited, mille kaasautor ka Monika on, konkursi äramärgitud tööpreemiad. Veel kuuluvad tema tootekollektsiooni põnevad helisummutavad ning tikitud põranda- ja seinapaneelid, puitpits ja istepallid.

Mainitud tooted on sündinud kõik pikaajase tootearenduse tulemusena, mille käigus on asju viltu läinud, tulnud ümber teha või uusi lahendusi otsida. Kõik ämbrid, ka kõigi muude ettevõtmiste juures, millesse on astunud, on aga Monika sõnul head õpetajad olnud. “Algusaastatel võtsin ma vastu nii mõnegi töö, arvates et see-on-nii-lihtne-teeme-ära-käive-tõuseb. Sellised asjad on olnud sada protsenti ämbrid,” kinnitas Monika veendunult. “Kui ma olen võtnud vastu mingeid töid ülepeakaela, siis on need enamasti eba-